

РЕШЕНИЕ

№ 9867

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12907** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Е. С. А., чрез адв. Г. срещу Решение № 3853 от 26.10.2025 г. по нахд № 10044/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 9-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Е-25-25КС-119 от 10.06.2025г., издадено от В. Т. -кмет на Столична община, с което на Е. А. е наложена на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), имуществена санкция в размер на 2 000, 00 лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно оценяване на доказателствата по делото, твърди се, че липсват свидетели, които да са наблюдавали разтоварване на земни маси. Касаторът сочи, че е налице разминаване в датата на извършване на нарушението, което засяга правото на защита. Изтъква липса на яснота с какъв материал е бил натоварен камиона, сочи, че камионът е проверен в частен имот, а не по пътната мрежа, което води до разширено тълкуване на нормите на Наредбата. Соочи, че съставеният АУАН и съответно НП отразяват предположения, а не доказани факти. В Констативен протокол, АУАН и НП липсват установени факти на наличието на товар, неговото разтоварване и вида му. Алтернативно изтъква доводи за маловажност на случая. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата.Претендира

разноски пред въззивната инстанция.

Ответникът оспорва касационната жалба в писмен отговор по делото. В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. -град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е посочил, че на 23.01.2025г., около 13: 30 ч., служители на Столичен инспекторат в присъствието на полицаи от СДВР извършили проверка на поземлени /земяделски имоти/, находящи се в кв. Г., [улица]. На място бил установен водачът Е. А., служител на „Роял Спидтранс“ЕООД, който изхвърлил като водач на товарен автомобил „Волво“ с рег. [рег.номер на МПС] големи количества земни маси, извън местата, определени за обезвреждането и/или оползотворяването им, като не е имал разрешение по Закона за управление на отпадъците и не е представил копие от направлението за транспортирането на земните маси на проверяващите ги лица. Изхвърлените земни маси се подравнявали в черен път и голям табан. Свидетелите констатирали наличие на множество камиони, които влизали в района пълни със земни маси и строителни отпадъци и излизали празни, като между тях бил и този на нарушителя А.. Свидетелите М. и Т. установили камиона на А. празен. Като доказателства по делото съдът е приел показанията на свидетелите Х. М. М. и И. С. Т., като ги е коментирал и приел тяхната обективност и последователност. Според съда същите не са изолирани от останалите доказателства, напротив подкрепени са писмените такива. Обсъдени са незначителните несъответствия в показанията на свидетелите и формиран извод за доказаност на твърдяното нарушение.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. Нарушените правни норми са посочени правилно, а описанието на нарушението е ясно индивидуализирано, поради което не са налице пречки, които да се отразят на адекватното осъществяване на правото на защита. Изтъкнал е правилност на отмерената санкция, която е аргументирал с изводи относно обществената опасност на нарушението. При тези съображения е потвърдил наказателното постановление.

Обжалваното решение е валидно и допустимо и правилно, като постановено при правилно приложение на материалния закон и спазване на процесуалните правила.

Следва да се споделят като правилни изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в установената форма по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в сроковете по чл. 34, ал. 1 т ЗАНН и без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В АУАН и НП нарушенията са описано по единен и безпротиворечив начин: "На 23.01.2025г., около 13:30ч., в [населено място] , район М. , по ул.“М. Г., кв. Г. Е. А. в качеството си на водач на т.а с рег [рег.номер на МПС] изхвърля земни маси извън местата определени за обезвреждането и/или оползотворяването им и притежаващ разрешение по ЗУО в поземлени имот в посока[жк]и не представя копие от направлението за транспортиране на земни маси и строителни отпадъци, каквото трябва да има в транспортното средство при поискване.“

За извършените нарушения на чл. 29а ал.1 т.8, т.20 от НОДТСО е съставен АУАН№25-25КС-119, в който са изложени възражения от лицето А.. Отказът да подпише акта е удостоверен с подписа на свидетеля Т..

Вменената за нарушена разпоредба на чл. 29а, ал. 1, т. 8 забранява императивно изхвърлянето на строителни отпадъци и земни маси извън местата, определени за обезвреждането и/или оползотворяването им и притежаващи разрешение по ЗУО, а т. 20 от НОДТСО -транспортирането на строителни отпадъци и земни маси без копие на издадено направление по чл. 58 от НУОПОЧТСО в транспортното средство.

По силата на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Съгласно чл. 135 от НОДТСО собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по тази наредба се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. В случая, деянието правилно е вменено на водача на т.а.

Обосновано, въз основа на доказателствената съвкупност (писмени, гласни и експертни доказателства) районният съд е приел за доказани нарушенията по чл. 29а, ал. 1, т. 8 и т.20 от НОДТСО.

По изложените съображения и макар описанието на нарушението в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената разпоредба, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност. Не се споделят възраженията на касатора за неустановена дата на извършване на нарушенията, а твърдяната дата 23.01.2024г. не касае самото нарушение, а датата на съставяне на АУАН. Доколкото акта се индивидуализира не само по дата, а и по номер, то няма основание да се счита, че се касае за друг АУАН, нито че това несъответствие се отразява на правото на защита. Не се наблюдава и твърдяното разминаване във фактическите основания и правни такива в АУАН и НП, а фактите, послужили за повдигане на административно обвинение са установени от разпитите на свидетелите. Не е нужно конкретно установяване на конкретен вид и количеството на изхвърлените строителни материали и земни маси, доколкото това не е елемент от състава на нарушението, достатъчно е самото установяване на изхвърляне на такива строителни отпадъци и земни маси извън местата, определени за обезвреждането и/или оползотворяването им и притежаващи разрешение по ЗУО. Т. установяване е направено от показанията на свидетелите, които въпреки че сочат, че не са наблюдавали лично процеса на изхвърляне в достатъчна степен отразяват факти, възприети лично и непосредствено от тях и сочещи на извършване на вменените нарушения. От друга страна твърденията на касатора относно местонахождение на т.а в частен имот не се доказват.

По изложените съображения съдът намира, че административнонаказателната отговорност на Е. С. А. за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 8 и т.20 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл. 29а, ал. 1, т. 8 и т. 20 и чл. 154а, ал. 1 и ал.2 от НОДТСО.

Санкционната разпоредба на чл. 154а, ал. 1 от НОДТСО разписва, че се наказва с глоба от 300 до 1000 лв. физическо лице, което осъществи някое от нарушенията в чл. 29а. Ал. 2 на същата разпоредба от НОДТСО предвижда за нарушенията по чл. 29а, визирани в т.3, т.6, т.7, т.10, т.11, т.12, т.13, т.17, т.19, т.20 глобата е в размер от 100 до 5000 лв.

За нарушението по т. 8 е наложена глоба в размер на 1000лв., а за нарушението по т. 20- 2000лв. За да наложи конкретните размери на санкцията по т.8 и т.20, административнонаказващият орган е съобразил характера на охранените обществени отношения, Съдът намира наложените глоби за съответни на конкретното нарушение, като размерът е пропорционален на конкретното нарушение и способства за постигане целите по чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения, решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноски. Ответникът кмет на Столична община не е формулирал искане за разноски пред СРС и АССГ, поради което разноски в негова полза не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1 и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 13 Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3853 от 26.10.2025 г. по нахд № 10044/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 9-ти състав

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: